

Ohlasovať evanjelium zo striech, nachádzať všetky možné spôsoby, akými by sa mohlo evanjelium dostať do všetkých kútov zeme - to je povolanie všetkých podľa Kristovho misijného príkazu: "Chodte a učte všetky národy..." Veľmi jasne sa nám ukazuje práve "skorovšadeprítomný" internet ako nositeľ, prostriedok tohoto ohlasovania evanjelia po celej zemi všetkým národom. Ruka v ruku so snahou biznismenov rozšíriť internet a jeho dostupnosť skutočne všade musí ísť naša jasná rózna a odvážna evanjelizácia cez toto médium. Ak ho nevyužívame na šírenie evanjelia, strácame veľkú možnosť priniesť evanjelium a učenie Ježiša Krista tým, ktorí by možno iným spôsobom ku Kristovi a jeho radostnej zvesti nikdy neprišli... Aké teda boli, sú a budú "areopágy" ohlasovania evanjelia?

Areopágy minulosti

Zo Skutkov apoštolov z ich sedemnásťtej kapitoly sa dozvedáme, ako si apoštol Pavol pri druhej misijnej ceste nebojácne vybral za miesto ohlasovania radostnej zvesti o Ježišovi Kristovi práve areopág v Aténach. Bolo to miesto, kde sa koncentrovali všetci filozofi a myslitelia tej doby, ktorí chceli ostatným zdeliť čosi zo svojich vzácnych myšlienok. Toto miesto bolo ako stvorené pre evanjelizátora akým bol Pavol – apoštol pohanov. Pavol začal svoje zvestovanie spôsobom, ktorý mu mal získať pozornosť Aténčanov. Využil svoje vzdelanie a znalosť gréckej filozofie a kultúry, aby sa priblížil k ich zmýšľaniu. A malo to úspech – aspoň zo začiatku, kým neprišiel vo

svojom rozprávaní na Kristovo zmŕtvychvstanie. Pre ľudí odchovaných platónskou filozofiou to bolo prisilné. Pavlova reč takto končí fiaskom: „Vypočujeme ťa o tom inokedy.“ (Sk 17,32). Aj keď Písmo spomína niektorých, ktorí uverili vďaka jeho slovám, bolo to veľmi slabé oproti Pavlovým očakávaniam. Lavínu, ktorú spustil sv. Pavol, však už nebolo možné zastaviť. Prehnala sa cez vtedajší známy svet rímskej ríše. Listy, ktoré Pavol napísal novovzniknutým komunitám, stáročia kolovali v mnohých odpisoch medzi kresťanmi a v každej dobe zapalovali srdcia pre Krista nielen veriacich ale aj neveriacich. Či aj toto nebolo v tej dobe využitie všetkých dostupných prostriedkov, aj najmodernejších, na šírenie radostnej zvesti?

Vieme, že evanjelizácia je prvoradým povolaním každého člena Cirkvi. Každý kresťan má právo i povinnosť podľa Kristovho príkazu hlásať to, čo on učil a konal a zároveň využívať akúkoľvek možnosť, aby Krista spoznalo čo najviac ľudí v jeho okolí. Prostriedky na uskutočňovanie tohto povolania sú mnohé. Učí nás tomu sv. Pavol, prvý veľký odovzdávateľ viery, ktorý využil každú príležitosť, aby hovoril o Ježišovi. Keď stretával obchodníkov alebo obyčajných ľudí na ceste, keď prednášal na námestiach, keď prichádzal do domu priateľov a známych, keď písaval listy prvým kresťanským komunitám. Pavol pochopil, že pre evanjelizáciu je nutné vydať sa rôznymi cestami, všetkými možnými cestami, aby sme využili príležitosť dostať sa ku všetkým.

Areopágy súčasnosti

Už zosnulý pápež Ján Pavol II. vo svojej encyklike *Redemptoris missio* poukazuje na moderné areopágy, ktoré nás neustále pozývajú k misiám *ad gentes*: Areopág predstavoval kultúrne centrum vzdelaného ľudu v Aténach, dnes môže slúžiť ako symbol pre nové sektory, ktorým treba hlásať evanjelium. Takým areopágom novej doby je predovšetkým svet komunikačných prostriedkov, ktorý ľudstvo čím ďalej tým viac zjednocuje“. Veľmi jasne teda definuje svet komunikácie ako prvý areopág súčasnosti, v ktorom moderné komunikačné prostriedky presahujú svoju funkciu nástroja komunikácie a spoluvytvárajú nový kultúrny kontext – novú kultúru, novú techniku vyjadrovania sa a vnímania reality a novú psychológiu vzťahov – jednoducho povedané postupne pretvárajú ľudské spoločenstvo na informačnú spoločnosť. V modernej spoločnosti majú spoločenské komunikačné prostriedky prvoradú úlohu v oblasti informácie, šírenia kultúry a výchovy. Táto úloha narastá v súvislosti s technickým pokrokom, šírkou a rozmanitosťou podávaných správ a s vplyvom na verejnú mienku. Dokonca sama ľudská skúsenosť sa stala skúsenosťou sprostredkovanou médiami. Pre mnohých ľudí sa komunikačné prostriedky stali hlavným prostriedkom informácií a vzdelania, vedenia a riadenia pre individuálne, rodinné a sociálne správanie. Hlavne mladá generácia vyrastá v takto stvárnenom svete. Azda bol tento areopág trochu zanedbávaný. Vo všeobecnosti sa uprednostňujú iné prostriedky na hlásanie evanjelia a vzdelávanie. Masmédiá sú ponechané iniciatíve jednotlivcov alebo malých skupín a v pastoračnom plánovaní nachádzajú miesto len na podradnom mieste. Zapojenie masových médií nemá za cieľ len sprístupniť posolstvo evanjelia mnohým. Ide o omnoho vážnejšiu záležitosť, lebo evanjelizácia modernej kultúry z

veľkej časti závisí od ich vplyvu.

Médiá sa teda závratnou rýchlosťou stávajú mienkotvornými fórami, novými areopágmi, kde každý, tak ako kedysi v starovekom Grécku, môže predstaviť svoje myšlienky, názory a skúsenosti a tak svojím spôsobom ovplyvňovať názory iných. Svet komunikácie je prvým areopágom modernej doby, schopným spojiť celé ľudstvo a vytvoriť z neho – ako sa zvykne vravieť – „globálnu dedinu“. Akým smerom túto silu médií usmerníme záleží z veľkej časti práve na každom z nás – kresťanov. Málokedy si to však uvedomujeme.

Už zosnulý pápež Ján Pavol II. povedal, že komunikačné prostriedky „nestačí len používať na šírenie kresťanského posolstva a náuky Cirkvi, ale posolstvo samo musí byť integrované do tejto – modernou komunikáciou vytvorenej – ‚novej kultúry‘.“ Ide teda nielen o prezentovanie kresťanských hodnôt cez médiá ale predovšetkým o akési infiltrovanie týchto hodnôt do prostredia samotných médií prostredníctvom vlastného angažovania sa v nich a to angažovania sa v súlade s kresťanskými hodnotami. Toto môžu dosiahnuť jedine hlboko veriaci odborníci a profesionáli v rôznych oblastiach médií. Je už na snahách kňazov a biskupov hľadať takýchto talentovaných veriacich, podporovať ich v štúdiu a vzdelávaní sa v oblasti médií a samozrejme zamestnať ich s dostatočnou odmenou za ich prácu, aby neboli nútení pre zárobok odchádzať do firiem bez morálnych zásad a márneť tak svoj talent na prázdne projekty bez akýchkoľvek kresťanských a ľudských hodnôt. Tak, ako sa kedysi v histórii Cirkev snažila využiť najväčších géniov doby, aby vytvorila skvosty umenia, ktoré sme dnes schopní iba obdivovať, tak podobne by mala v tejto snahe pokračovať i naďalej a to práve v oblasti médií, akými sú dnes film, hudba, divadlo a pod. Je obrovským prielomom fakt, že vo svete rôznych mediálnych prostriedkov komunikácie od rádia cez televíziu až po internet a s ním spojenú elektronickú poštu, internetové stránky s blogmi, chatmi alebo fórami môže v tom istom momente „list súčasného sv. Pavla“ čítať, počúvať a vidieť tisícky ba milióny čitateľov, poslucháčov či televíznych divákov. Milióny mladých z rôznych častí sveta sa každoročne spájajú telemostmi so sv. otcom a na diaľku s ním komunikujú, ako keby bol pri každom z nich. O takejto forme komunikácie sv. Pavol nemal ani vo sne predstavu. Ktovie ako by využila taká osobnosť, akou bol sv. Pavol, prostriedky hlásania evanjelia dostupné v súčasnosti. Myslím, že by spôsobila obrovskú revolúciu, vlnu obrátenia, ktorá by zaplavila svet. Áno, tak veľa sa dá, ak človek chce. Tak málo sa však udeje, ak človek nechce. Všetko je postavené na osobnostiach – osobách s hlbokou dôverou v Boha, hlboko a pevne spojených s ním, ktoré sa neboja s odvahou hlásať to, čo je pre nich vzácnosťou – záležitosťou života a smrti. Máme však my – kresťania – medzi sebou takéto osobnosti?

Areopág budúcnosti

Všetko, čo sme doteraz spomenuli o médiách, v plnej miere platí aj o internete, ktorý, ako sa ukazuje, je a bude v budúcnosti veľmi silným prostriedkom nielen ohlasovania evanjelia ale aj samotnej pastorácie – udržiavania a prehlbovania už získanej viery tak, ako to robil svojimi listami sv. Pavol voči už založeným kresťanským komunitám. Masmédiá sú dnes privilegované nástroje skrze ktoré môže prechádzať evanjeliové posolstvo a rozšíriť sa do celého sveta. Najprv to boli noviny, potom rádio a televízia a dnes je pred nami internet, ktorý sa predstavuje ako posledný medzník modernej evanjelizácie.

Ako mnohokrát v histórii voči novým vynálezom, aj v súčasnosti sa mnohí predstavitelia hierarchie Cirkvi stavajú k internetu ako k najnovšiemu výdobytku techniky veľmi odmerane, niekedy priam negatívne ako k diablovmu prostriedku na lákanie duší do osídien hriechu. Vyplyva to pravdepodobne zo strachu pred čímisi novým, neznámym, neovládnuteľným, ale aj z problémov, s ktorými mnohí veriaci prichádzajú v súvislosti s internetom za kňazmi do spovedníc. Je pravdou, že tak, ako mnoho iných vynálezov, aj internet sa môže stať prostriedkom skazy človeka ale rovnako sa môže v rukách človeka stať aj výborným prostriedkom pre konanie dobra. Všetko sa dá zneužiť na niečo zlé. To však nie je dostatočný dôvod k tomu, aby sme nové vynálezy zavrhlí a radšej ich nikdy nepoužívali pre dobro iných.

V dokumentoch Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky sa starostlivo zdôrazňuje, že „len reštriktívny a káravý postoj zo strany Cirkvi... nie je ani dostatočný ani vhodný.“ Aj pápež Pavol VI. už povedal dostatočne jasne to, čo asi mnohým odporcom rôznych komunikačných prostriedkov ešte nie je dostatočne známe: „Tak ako prvé prípravné hlásanie evanjelia, tak aj katechéza a ďalšie prehlbovanie viery sa bez týchto prostriedkov nemôže zaobiť. Ak ich postavíme do služieb evanjelia, temer až donekonečna môžu rozšíriť oblasť, v ktorej ľudia môžu počúvať Božie slovo, a umožniť, že radostná zvesť sa dostane k miliónom ľudí. Cirkev by sa cítila vinnou pred Bohom, keby nevyužila tieto veľmi účinné prostriedky, ktoré ľudský rozum neustále zdokonaľuje. Tieto prostriedky sa vlastne stali modernou a pôsobivou kazateľnicou, pretože Cirkev ich prostredníctvom môže hovoriť zástupom.“

Ak je internet používaný v aktívnej a riadnej pastorácii, využívajúc jeho mimoriadne možnosti, môže sa stať dôležitým prostriedkom v odovzdávaní viery a šírení Slova. Vďaka internetu sa totiž už teraz mnohé správy, názory, svedectvá a skúsenosti rôznych ľudí šíria ako plameň ohňa cez akékoľvek prekážky a hranice, ktoré nás fyzicky oddeľujú. Internet má šancu byť v tomto zmysle do budúcnosti zjednocujúcim prostriedkom pre ľudstvo. Také široké publikum, aké ponúka internet, by predstihlo aj tie najtrúfalejšie predstavy tých, čo hlásali evanjelium pred nami. Katolíci sa nemajú báť nechať Kristovi otvorené dvere masmédií, aby jeho dobrú zvesť bolo počuť zo striech sveta. Internet v sebe spája nielen všetky doterajšie komunikačné prostriedky, čoho sme svedkami aj v súčasnosti, keď si noviny, rádio či televíziu čítame, počúvame či pozeráme cez internet, ale obdivuhodným spôsobom využíva všetky ich prednosti a výhody bez toho, aby sa pred nimi uzatváral. Okrem toho internet pomáha pri uvádzaní

Napísal Balek Robert

Pondelok, 19 Apríl 2010 10:47

revolučných zmien do obchodu, výchovy, politiky, žurnalistiky, do vzťahu medzi národmi a kultúrami, ako aj zmien, ktoré ovplyvňujú nielen spôsob, akým ľudia komunikujú, ale i to, ako interpretujú svoj život. Je preto nevyhnutné neustále hľadať spôsob, ako využiť všetky tieto možnosti internetu na službu a primárny cieľ Cirkvi – evanjelizáciu.

Je pravdou, že virtuálna realita internetu nikdy nenahradí osobné stretnutia sa ľudí, skutočné sviatosti a liturgiu alebo bezprostredné ohlasovanie evanjelia tvárou v tvár. Môže ich však vynikajúco dopĺňať, obohacovať a prehĺbovať. Jedným z príkladov je aj Japonsko, kde japonskí biskupi a ženské rehoľné spoločenstvá začali používať internet ako prostriedok, vďaka ktorému informujú veriacich o aktivitách v jednotlivých diecézach a ostávajú tak v kontakte s veriacimi z ďalekých miest. Táto forma evanjelizácie umožnila niektorým občanom objaviť katolícku vieru a konvertovať na kresťanstvo. „Počul som, že päťdesiat až šesťdesiat tisíc mladých ľudí surfuje každý večer po internete. Publikovanie nedeľných homílií týmto spôsobom má teda nielen pastoračný charakter, ale aj evanjelizačný,“ uviedol biskup Kenjiro Koriyama, podľa ktorého používanie internetu z tohto hľadiska už prinieslo ovocie.